

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2005

Núm. 28

Presidència de l'Honorable Sr. Antoni Pastor i Cabrer

Sessió celebrada dia 9 de juny del 2005

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 2432/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a implantació de les guarderies laborals a empreses públiques. 418
- 2) **RGE núm. 3598/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Bosch i Mesquida, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a alteracions dels calendaris de les proves de català. 421
- 3) **RGE núm. 3599/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Bosch i Mesquida, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a escolarització d'alumnes amb necessitats educatives específiques. 424
- 4) **RGE núm. 3600/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Bosch i Mesquida, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ocupació de les places reservades a alumnes amb necessitats educatives específiques. 426

II. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 4108/05, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a manteniment de la titulació específica de llengua i literatura catalanes. 428

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes, senyores i senyors diputats, començarem la

---

sessió d'avui i en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, Sr. President. Joana Lluïsa Mascaró substitueix Eduard Riudavets.

LA SRA. BINIMELIS I AMENGUAL:

Sí, Sr. President. Maria Binimelis substitueix Simó Gornés.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al primer punt de l'ordre del dia d'avui, que consisteix en les preguntes RGE núm. 2432, 3598, 3599 i 3600/05. Assisteix l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura, Sr. Francesc Fiol i Amengual.

I.1) Pregunta RGE núm. 2432/05, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a implantació de les guarderies laborals a empreses públiques.

Per formular la primera pregunta, RGE núm. 2432/05, relativa a implantació a les guarderies laborals a empreses públiques, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc vull donar la benvinguda al conseller d'Educació i Cultura, i precisament la nostra pregunta va en la línia que, diríem, hem exposat en moltes circumstàncies diferents tant a plenari com a comissió, que consideram que l'etapa de 0 a 3 anys és una etapa bàsicament educativa, tot i que no llevam que tengui uns aspectes socials importants, però entenem que és una etapa que requereix d'una atenció educativa prioritària.

Creim també que aquesta educació o que regular aquesta etapa s'ha de fer a través, sobretot, d'un mapa escolar que estableixi quines són les necessitats que hi pugui haver, conèixer d'una manera clara i realista aquestes necessitats a tots els àmbits, i sobretot per a tota la societat, per poder cobrir les necessitats, com dic, de tots els pares i les mares i de qualsevol no només extracte social sinó evidentment de qualsevol situació de la qual pugui venir, i també entenem, per tant, que a partir d'aquest pla o d'aquest mapa escolar poder fer una xarxa d'escoles de 0 a 3 anys que responguin, com nosaltres entenem, a una necessitat que evidentment per una part és social però que bàsicament és educativa. No només hem de tenir en compte els drets dels pares i de les mares, sinó també els drets dels infants a rebre en aquesta etapa prioritària i bàsica de la seva vida una educació com cal.

Per això volíem demanar al conseller d'Educació que com que sembla ser que el Govern de les Illes Balears, i concretament a través de la Conselleria de Presidència, perdó, de Benestar Social, s'ha presentat un pla de guarderies laborals, o més que un pla la creació de guarderies laborals, per una part a empreses públiques, també sembla ser que a alguna empresa

privada -de fet coneixem que fa poc temps s'ha posat en marxa l'escola, no escola sinó guarderia, a l'edifici d'ASIMA, aquí a Palma, al polígon-, però bàsicament s'ha parlat molt i com dic darrerament també ha sortit a mitjans de comunicació que es volen crear guarderies a empreses públiques i sobretot a l'Administració pública per intentar conciliar la vida familiar amb la vida laboral, i per tant nosaltres entenem que privilegiar un sector de la societat que són els funcionaris, que tot i que entenem que evidentment tenen les mateixes necessitats que un altre sector social, idè volíem saber quina era l'opinió del conseller d'Educació, perquè nosaltres sempre entenem que aquesta etapa és bàsicament educativa i qui hi hauria de treballar seria la Conselleria d'Educació.

Per això demanam l'opinió al conseller d'Educació respecte a aquest, diríem, pla de guarderies laborals a empreses públiques. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Contesta l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Moltes gràcies, Sr. President. Molt amable, Sra. Diputada, pels termes de la pregunta, però la mateixa pregunta, en la manera en què ve redactada, senyores i senyors diputats, convida fins i tot a una reflexió, perquè a la pregunta el que es demana és si el fet que hi hagi creació de guarderies laborals a empreses públiques ha fet alguna cosa significativa de cara a la conciliació de la vida familiar amb la laboral per als ciutadans de les Illes, a part de continuar privilegiant els privilegiats.

Per tant de la mateixa pregunta es dedueix que l'exconsellera i diputada considera que els funcionaris i els empleats públics són uns privilegiats, amb la qual cosa podríem estar d'acord, segurament, en alguns aspectes, però no d'una forma tan radical i clara com ho explica la seva pregunta. Jo no crec que el fet que a determinades empreses públiques hi pugui haver una guarderia o un establiment adreçat a cuidar els nins de 0 a 3 anys pugui presentar-se com un privilegi d'una casta determinada, és a dir, dels privilegiats, en definitiva, que són els funcionaris. Li ho diu qui no és funcionari públic, a més, i que no té la pretensió de ser-ho; bé, només ho som en el sentit del Codi Penal, si no ho record malament, Sr. President, i la lletrada ens pot assessorar sobre aquest particular: els consellers i alts càrrecs tenen la condició de funcionaris públics en el sol efecte del Codi Penal; si comentem un delictes sí que és com si fóssim funcionaris públics, però si ens jubilen no tenim dret a les pensions que tenen els funcionaris públics.

Bé, feta aquesta petita excursió sobre la pregunta, jo crec que el Govern sosté, en contra del que vostè pensa, que aquest període de la vida no és essencialment educatiu, sinó que té uns components educatius però té uns components assistencials molt evidents, i naturalment nosaltres havíem desenvolupat tota una normativa seguint els dictats de la LOCE que sostenien aquesta perspectiva, i li puc assegurar que l'elaboració d'aquest decret, que no ha estat aprovat de moment, obeïa a un esforç col·lectiu de tot el Govern i d'altres elements de fora del

Govern, del mateix sector empresarial, que aquest és un sector en el qual hi ha molta gent que té petites guarderies privades que atenen el públic. Per tant, després d'una reflexió molt intensa amb tot aquest sector havíem elaborat un decret que, sincerament, tot i que la suspensió, la injusta suspensió de la LOCE mitjançant un decret, no havia suspès aquests aspectes de la LOCE, amb un exercici de responsabilitat extraordinari aquest govern no ha aprovat aquest decret, tot i que està elaborat, redactat i és conegut pel sector, perquè pensam que s'ha d'esperar al final a veure com queda la LOE respecte a aquesta qüestió, i si la LOE al final permet l'aprovació d'aquest decret en els termes en què està redactat s'aprovaria. Dic tot això per contextualitzar la resposta.

Per tant nosaltres pensam que hi ha un aspecte assistencial i no només educatiu, és a dir, fortament assistencial i no essencialment educatiu, com vostè diu a la seva pregunta, i nosaltres pensam que el fet que en el sector públic es puguin instal·lar guarderies ha de ser vist com una qüestió d'exemplaritat que permeti que altres empreses, públiques i privades, puguin anar instal·lant aquest recurs que, efectivament, contestant a la seva pregunta, contribueix a la conciliació de la vida laboral, naturalment que sí, naturalment que sí. És vera que es podrà dir que d'un sector reduït, efectivament, perquè si només s'aplica a una empresa pública concreta idò només beneficia els treballadors o les treballadores d'aquella empresa, naturalment, però el que es pretén es que hi hagi una extensió a altres empreses, que hi hagi una extensió, també fins i tot la possibilitat que es puguin emetre els famosos "abonaments escoleta" per a les famílies més necessitades. I estic incorrent ja en un tema que no és de la meua competència, perquè com vostè sap tot això es vehicula a través d'una altra conselleria, com vostè ha dit molt bé a l'inici de la seva pregunta.

Per tant nosaltres en aquests moments pensam que hem d'estar un poc pendents de com quedi la Llei d'ordenació de l'educació per saber si el decret que tenim preparat podria ser útil a aquest fi, primera qüestió; i segona qüestió, i contestant més concretament, jo crec que és una passa en la conciliació de la vida familiar amb la laboral, no per a tots els ciutadans de les Illes, no, utilitzant la terminologia que vostè empra idò només per als privilegiats funcionaris, però amb l'esperança que això sigui extensible als laborals, a altres funcionaris, a la gent que no té cap condició de funcionari públic i que pugui, si no té recursos a bastament, acollir-se a un programa d'"abonaments escoleta"; en fi, anar fent extensible aquesta conciliació, que és un procés lent, complex, car, i per tant s'ha de fer al ritme que es pot fer.

Per tant a mi no m'agradaria que fos vista..., o si em demana la meua opinió, que és el que em demana, en realitat, la meua opinió és que això no és un privilegi més dels privilegiats, sinó que és un recurs públic que s'ha posat a l'abast d'un grup de persones i que és esperable i desitjable que s'estengui cada vegada més a la resta de la població.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. En torn de rèplica té la paraula la diputada Sra. Margalida Rosselló per un temps màxim de 5 minuts.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Conseller, és evident que nosaltres tenim un plantejament diferent del que pugui tenir vostè com a conseller d'Educació.

Nosaltres creim, en primer lloc, que els recursos públics s'han de posar a l'abast de tothom i sobretot de qui està més necessitat. En aquest sentit, per tant, entenem que, en primer lloc, i li ho torn a repetir, el tema dels 0 als 3 anys nosaltres creim que és una etapa educativa, evidentment té un component assistencial, jo ho he dit també a la meua primera exposició, això és una qüestió evident, però bàsicament és una etapa educativa i per tant consideram que la Conselleria d'Educació té una responsabilitat fonamental, com dic, a través de fer un mapa escolar molt clar, de saber quines són les necessitats per a tota la població i per tant de fer les actuacions que s'han de dur en la línia que nosaltres entenem una xarxa d'escoles de 0 a 3 anys, i tots els sistemes, que n'hi ha molts, per intentar que totes aquelles persones que tenen infants d'aquestes edats tinguin les mateixes possibilitats de poder dur els seus infants a aquestes escoles d'una forma idònia.

Per tant, tot i que evidentment -jo també som funcionària, Sr. Conseller- crec i estic convençuda que la tasca de l'Administració el que ha de fer és precisament a tota la població i sobretot a la més necessitada, no a sectors i a col·lectius determinats que, com dit, s'hi destinen recursos públics que nosaltres, com deim, evidentment no tenim res en contra dels funcionaris, no faltaria més, sinó que creim que hi ha d'haver una tasca, i ho torn dir, d'elaboració d'anàlisi de les necessitats de 0 a 3 anys i a partir d'aquí fer les actuacions que vagin a tota la població, com dic, a tota, sense exclusió, i sobretot a aquella que està més necessitada, que moltes vegades és aquella gent que té feina en precari -vostè ho sap-, que tenen més dificultats per deixar els infants, no tenen un horari laboral de les 8 a les 3 de l'horabaixa, que tenen moltes més dificultats i que precisament a l'hora de dur els seus infants a un lloc on se'ls pugui atendre o sols guardar tenen moltes més dificultats, tant a nivell econòmic com també a nivell de qualsevol tipus. Per tant creim que les actuacions de l'Administració han d'anar en aquesta línia.

En segon lloc, la política educativa ja li he dit que nosaltres creim que hi ha d'haver planificació, no ha de ser puntual, les guarderies d'empreses nosaltres creim que és un model dels anys setanta, és un model absolutament que respon a un concepte assistencial de guardar els infants, de guarda i custòdia, i que teòricament nosaltres entenem que a nivell pedagògic i psicològic està molt superat i que 30 anys després es demostra la necessitat d'entendre que estam davant una etapa educativa. Per tant creim que la Conselleria d'Educació hauria de fer una tasca importantíssima en aquest àmbit per poder, com dic, tractar com toca aquesta etapa que nosaltres entenem que és educativa i evidentment que té un component assistencial com tots sabem que no pot ser d'altra manera, però creim que en aquest moment la Conselleria d'Educació no està fent la feina que pertoca en aquest àmbit i en canvi deixa que siguin altres conselleries, amb un àmbit com dic absolutament sobre un model que nosaltres entenem que és bàsicament assistencial i passat de moda, i intentar resoldre suposadament a determinats col·lectius aquesta situació.

Per altra banda creim, i ho hem de dir al conseller d'Educació però també ho hauríem de dir a la resta de govern, nosaltres creim que per conciliar la vida familiar i laboral hi ha moltes altres maneres, i per exemple en els funcionaris és un àmbit importantíssim a fer, com per exemple augmentar els permisos de maternitat o de paternitat, flexibilitzar els horaris de treball, augmentar els dies per malaltia dels fills, reducció de la jornada laboral..., és a dir, fer moltes actuacions que evidentment nosaltres creim que no van exclusivament en la línia del que en aquest moment va el Govern, tot i que en algunes coses veim que sí que faran algunes proves respecte al fet que es pugui fer feina des de casa només determinades persones; ja veurem això com va, i en aquest sentit si va bé a nosaltres evidentment no ens sembla gens malament, però creim que per afavorir polítiques de conciliació de vida familiar i laboral l'Administració pot fer moltes altres coses que no passen per fer exclusivament o apostar per fer guarderies, que són guarderies, per als fills dels treballadors d'un lloc determinat.

Creim, per tant, i Sr. Conseller així li ho deim, li ho hem dit i li ho continuarem dient, que creim que des d'Educació s'hauria de fer una feina de l'etapa de 0 a 3 anys que anàs, en primer lloc, amb una bona planificació, amb una bona feina de saber on hi ha les necessitats, de sobretot respondre a aquella gent que té més problemes tant a nivell econòmic com a nivell social, i sobretot fer una xarxa d'escoles que siguin en primer lloc educatives i assistencials, perquè jo li vull recordar, Sr. Conseller, que dels 0 als 6 anys és una etapa importantíssima en la vida d'un infant, i de 0 a 3 és molt més del que es puguin pensar, que només és guardar un infant i, sobretot, que tenir -tot i que vostè ha dit que el decret encara no està aprovat- de preveure que...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sí, vaig acabant. Preveure que estaran moltes d'hores tota una sèrie d'infants guardats mentre son pare i sa mare fan feina, nosaltres creim que sobretot el que s'ha de fer és intentar que els pares puguin estar més amb els fills i sobretot educar-los com cal des del moment del seu naixement, i jo crec que això hauria de preocupar molt més a la Conselleria d'Educació del que nosaltres almanco ara veim que li preocupa.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de contrarèplica té la paraula el conseller per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Bé, idò l'escolt amb molt d'interès. Ja he explicat que aquesta és una competència no exactament de la Conselleria d'Educació sinó de qualque manera compartida entre Presidència, per la definició que hi ha en

aquest moment de les competències del Govern. A nosaltres ens competeix la competència normativa i hem intentat posar en marxa un decret que no ha estat possible pels motius que ja he explicat abans.

Naturalment jo també crec, com vostè, que s'han de destinar recursos públics als més necessitats i a la gent que més ho necessita; això és obvi i hi estic d'acord, per això existeixen els recursos públics distints als que vostè l'han motivada a fer aquesta pregunta. Vostè empra aquesta pregunta, que és una qüestió molt concreta d'una empresa pública on es posa a l'abast de la gent que hi treballa una guarderia, una escoleta per a nins de 0 a 3 anys, però hi ha altres accions del Govern. Vostè n'ha citades algunes, vostè mateixa n'ha citades algunes, per cert moltes d'elles dirigides als funcionaris, la qual cosa contradiu o, millor dit, subratlla aquesta condició de privilegi de la qual ens hem assabentat ara mateix que vostè...

(Intervenció inaudible)

... -empr la seva mateixa terminologia-, d'aquesta casta a la qual vostè pertany, bé, casta en el bon sentit de la paraula, no me malinterpreti. Així ho planteja vostè.

Per tant cregui'm que jo som partidari que efectivament s'avanci, però que s'avanci en un concepte on el sector privat pugui participar, on els recursos privats, a través de la finançació amb un xec o un abonament escoleta, puguin funcionar, exigint a tothom unes condicions no només físiques sinó també de programació, d'activitats i de currículum específic, que si vostè hagués llegit aquest esborrany de decret, que si el vol jo l'hi faré arribar, tot això naturalment es contemplava. No es pensi que haguem fet un decret que deia quatre vaguetats, és un decret extens, molt detallat i que regulava d'una forma molt seriosa aquesta qüestió.

Per tant dins el marge del que és la competència d'educació jo li he de dir que és en aquesta línia que hem avançat. Jo crec que, encara que vostè sostengui que aquest és un concepte antiquat, dels anys setanta, bé, en fi, hi ha moltes coses antiquades però algunes d'elles tenen una vigència, tenen un funcionament i tenen credibilitat. Jo no crec que sigui dolenta aquesta experiència que s'ha posat en marxa i per tant crec que les responsables del Govern que han impulsat aquest projecte idò ho han fet d'una forma encertada.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 3598/05, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Bosch i Mesquida, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a alteracions dels calendaris de les proves de català.

Per formular la pregunta RGE núm. 3598/05, relativa a alteracions del calendari de les proves de català, té la paraula l'Hble. Sr. Andreu Bosch i Mesquida per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller, per venir aquí a contestar una sèrie de preguntes que preocupen el Grup Parlamentari Socialista. En relació a aquesta primera pregunta, en les darreres convocatòries de les proves per a l'obtenció dels certificats oficials de coneixement de català que expedeix la Direcció General de Política Lingüística, s'han produït una sèrie d'irregularitats que detallam tot seguit i que són motiu de preocupació per al nostre grup.

En primer lloc, en la resolució del director general de Política Lingüística de dia 29 de setembre del 2004, BOIB núm. 139 de 7 del 10 del 2004, es convocaven les proves corresponents a gener i a juny del 2005. En el BOIB núm. 32 de 24 del 2 del 2005 es publica la resolució del director general de Política Lingüística per la qual es desconvoquen les proves fixades per al mes de juny del 2005, ja que en el termini previst per a la inscripció, del 7 al 21 de març, encara no haurien finalitzat les proves corresponents a la convocatòria de gener. Tot i que la data prevista per a la publicació dels resultats de les proves de gener era el 4 de març del 2005, en el BOIB núm. 37 del 5 del 3 del 2005 es publica una nova resolució del director general de Política Lingüística per la qual s'ajorna la data d'exposició de resultats fins a l'1 d'abril del 2005.

Posteriorment, en resolució del director general de Política Lingüística de dia 3 de març, BOIB núm. 41, 12, 3, 2005, es tornen a convocar les proves de juny amb un altre calendari que fixa el termini d'inscripció entre el 4 i el 15 d'abril del 2005, dates en què teòricament ja s'haurien publicat els resultats de la convocatòria anterior. Dia 1 d'abril, dia en què s'havien de publicar els resultats de la convocatòria de gener, la Direcció General de Política Lingüística comunica a tots els punts d'informació que no serà possible publicar la totalitat de les notes, de manera que només es publiquen les dels certificats A, B, D i E, mentre que les del certificat C no sortiran fins dia 29 d'abril. Dia 4 d'abril igualment comencen les inscripcions per a la convocatòria de juny, termini que acabava el 15 d'abril, data en què encara no es coneixien els resultats de la convocatòria de gener del certificat C, per la qual cosa des de la Direcció General de Política Lingüística s'indica a tots els punts d'informació que les persones que s'inscriguin al certificat C i després resultin aprovades a la convocatòria de gener podran recuperar l'import de la matrícula després de comunicar les seves dades bancàries per efectuar-los la transferència o bé podran canviar el certificat al qual s'han inscrit per un de superior.

Per acabar també tenim entès que no s'ha resolt el tema de la revisió d'exàmens.

És per açò, Sr. Conseller, que voldríem saber quina és la causa d'aquestes irregularitats en les convocatòries de les proves de català.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Contesta l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, el primer que voldria fer és dir que el que vostè ha explicat amb una detalladíssima relació de butlletins, precisament el que demostra és la regularitat de tot el que s'ha fet. Si s'haguessin produït irregularitats vostè diria "s'ha ajornat un examen i no s'ha publicat en el butlletí corresponent, ni en el punt d'informació corresponent, i precisament el que vostè ens ha contat i ens ha explicat és tot un seguit de modificacions, reglamentàriament possibles, que s'han anat produint envers aquesta qüestió d'ajornaments i de canvis de dates, però totes elles -al meu mode de veure, insisteix, i amb tots els respectes ho dic-, cap d'elles d'una forma irregular, i tot això és un procés administratiu extraordinàriament complex, d'una gran dificultat, i on es mesclen problemes a vegades polítics, problemes de pressió a l'opinió pública i un gran nombre de persones que pretenen accedir a aquests nivells.

Jo crec que estam en vies de solucionar aquesta problemàtica. Fins i tot li diré que algunes de les coses que vostè ha esmentat ja havien passat en qualche altra ocasió, en diversos exàmens de la comunitat autònoma, no només de català, és a dir, el superposició d'exàmens de la mateixa prova en diversos períodes sense estar resolta encara la primera convocatòria no diré que sigui una cosa usual i molt menys que sigui desitjable, jo som el primer que lament que això succeeixi així, com es pot suposar, allò desitjable és que els resultats es produïxin abans que s'iniciï la convocatòria del concurs següent, això és evident, i això és el que jo desitj i esper que puguem aconseguir que passi. Però tampoc no és la primera vegada que passa, li ho faig saber.

I li diré més. El fet que es reculli el concepte, com vostè ha citat molt encertadament, que si no es coneixen les notes i la gent s'ha de tornar a matricular, evidentment hi haurà un procés de devolució de les quotes que s'hagin abonat, de les taxes que s'hagin abonat en el aquells casos en què l'aspirant hagués aprovat. Bé, això no és allò desitjable, ja ho sé, ja ho sabem, allò desitjable és que tot es produeixi amb uns terminis més perfectes i amb una major eficàcia.

Naturalment nosaltres estam intentant aconseguir aquest grau d'eficàcia que ens permeti donar resposta a la demanda dels ciutadans que pretenen obtenir el nivell de coneixement de català. M'agradaria pensar que som l'únic responsable d'aquests retards, però no crec que ho sigui. De totes formes, estant les coses com estant, tampoc no em convé a mi ara allargar-me sobre aquest particular. Nosaltres intentam que les proves es produeixin en els terminis que fixam; a vegades imponderables ens obliguen a ajornaments, ens obliguen a allargar les correccions i això fa que se superposin terminis sobre terminis. Vull dir de totes formes, en defensa de la Direcció General de Política Lingüística, que és la que du aquest assumpte endavant, que per exemple dies passats s'han produït els exàmens de nivells de català i ha estat vertaderament un èxit de participació i de realització d'aquests exàmens.

Però em permetré contar una anècdota que és extraordinàriament il·lustrativa de les dificultats per les quals passam per resoldre aquesta qüestió. Fa un any, o fa mig any, quan hi va haver els primers exàmens, un mitjà de comunicació va denunciar que la conselleria no havia estat capaç de fer els

exàmens en una sola jornada i que havia hagut de menester diversos dies per fer els exàmens, la qual cosa era un escàndol. Aquest diumenge, dilluns un mitjà de comunicació va denunciar que la conselleria havia emprat tot un dia per fer els exàmens. És molt difícil, Sr. Diputat, és molt difícil anar endavant amb aquests plantejaments, que jo els respect, escolti, no, no..., ara he posat només un exemple que per ventura no hauria d'haver posat, però és molt difícil fer les coses. Hi va haver aspirants que varen haver d'esperar dues hores, això és la gran crítica que hi ha hagut en aquesta darrera convocatòria, perquè els exàmens, clar, es volen fer tots el mateix dia; bé, i fa sis mesos la crítica és que els exàmens no s'havien pogut fer tots el mateix dia.

Miri, jo voldria fer arribar a l'ànim del Sr. Diputat que jo estic disposat a acceptar disfuncions dins la marxa de la direcció en aquesta qüestió, si és a canvi que es reconegui que a vegades es neda a contracorrent, i si és a canvi que es reconegui que tot es fa des de la bona voluntat, i tot es fa des de la voluntat d'aconseguir que la gent obtengui els nivells que li corresponen i que mereix. Perquè, clar, ens podem remuntar als orígens del perquè hi va haver un alentiment dels exàmens, originàriament, però això ens duria fora del context de la pregunta. Però en aquesta instància hi ha les causes, també, convé no perdre-ho de vista, perquè el conseller pot acceptar que això podria anar millor, i esperar que vagi millor, i jo crec que aquest cap de setmana passat ja hem demostrat que va millor i esperar que el gener, quan hi hagi les pròximes proves, vagi millor, però també m'agradaria que es contextualitzàs dins un àmbit de dificultat operativa que és, i em pareix que amb ells objectius, és innegable.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula l'Hble. Diputat per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President. Li puc acceptar si emprar el terme irregularitat o alteracions, o el que sigui, és discutible. En qualsevol cas sí que hi ha hagut una sèrie d'actuacions que han creat inseguretats als que s'han d'examinar, i és el cas, per exemple, com ja li he apuntat abans, el fet que una persona s'hagi de preinscriure o matricular a una prova sense saber si s'examinarà o no perquè no té els resultats de la prova anterior. Açò crea inseguretats i crea malestar entre les persones que s'han d'examinar.

No sé fins a quin punt també el fet -crec que no estic mal informat- que les correccions no estaran fins al mes de setembre, no sé si açò també no es podria considerar com una irregularitat. En tot cas, bé, també l'exemple que posa dels mitjans de comunicació. Jo no hi tenc part, amb els mitjans de comunicació, i ja sabem que en açò tothom en té experiència, del que passa amb els mitjans de comunicació.

En tot cas, des del Grup Parlamentari Socialista ens temem que la vertadera causa d'aquestes irregularitats, d'aquestes alteracions de calendari, etc., ha estat que li han mancat col·laboradors, que no ha tingut suficients professors de català

que s'hagin vingut a prestar-li el seu suport, ja que la seva política en matèria lingüística ha ocasionat un profund malestar en el sector, i açò crec que ho ha de reconèixer. La rebaixa del nivell de català als funcionaris, les mesures educatives, la supressió de la Junta Avaluadora de Català, i darrerament la qüestió de l'homologació del nivell C de català als alumnes de quart d'ESO, que és de rabiosa actualitat, com sap. En relació a aquest tema li hem de dir que creim que hauria de prendre una determinació, perquè en l'actual situació d'indefinió els títols d'ESO ni s'homologuen amb l'actual decret ni tampoc amb el d'ara, ja que tampoc no ha sortit; o sigui, ni s'homologuen amb l'antic ni amb l'actual, que encara no ha sortit, i açò jo crec que és un perjudici per als interessats, i aquesta determinació seva no pot ser una altra que la de mantenir la situació tal com estava. Miri, si no, allò que ha hagut de fer la Generalitat de Catalunya amb el tema de l'homologació del nivell.

Si vol faci un estudi; açò és el que s'havia fet i en tot cas es pot fer, si cal amb més rigor, faci unes proves de nivell als alumnes de quart d'ESO i als alumnes de segon de batxillerat i veurà quin és la realitat del nivell que tenen els nostres alumnes i amb açò sabrà realment en què es pot homologar, amb quins títols es poden homologar, o amb quins nivells. Un estudi d'aquesta naturalesa li donaria un resultat i objectius que si se fan amb rigor i amb objectivitat crec que ningú els podrà discutir. Aquest hauria de ser jo crec realment la vertadera postura.

La seva relació amb el col·lectiu de professors de català no és bona i açò jo crec que ho sap i açò és perjudicial per a tothom, per als alumnes, per als interessats en tenir el títol de certificat de català i per a la normalització de la nostra llengua en general. No entrarem en valorar actituds d'uns i altres, però sí que li demanàriem que posi pau en el sector, o que es reconciliï amb el sector del professorat, negociï, dialogui amb ells, arribi a acords. Jo crec que no rebaixaria la seva autoritat com a conseller per escoltar-los i cedir, si cal, en alguns plantejaments. Sens dubte que seria un benefici per a tothom i crec que aquest ha de ser l'objectiu i la tasca d'un bon governant, arribar a acords i arribar, com li deia, a posar pau en el sector que beneficiaria a tothom. Crec que aquesta hauria de ser una tasca que com a conseller d'Educació i Cultura s'hauria de proposar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica té la paraula el conseller per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, vostè a la rèplica ha explicat molt bé quin era el problema que la pregunta incloïa, és a dir, el malestar d'un sector, vostè ve a reconèixer que d'alguna manera tots aquests problemes que hi ha hagut a la Direcció General de Política Lingüística estan motivats perquè hi ha un mal ambient dins l'àmbit dels professors de català. Per tant, d'alguna manera està reconeixent que hi ha hagut una falta

d'interès, una falta de velocitat, eficàcia, si es pot dir així, per resoldre aquests problemes, una falta de col·laboració en definitiva. No sé si fins i tot ha emprat aquesta paraula, la qual cosa també és revelador de determinades actituds.

Jo vull dir..., a més vostè ha invocat un tema que està de molt d'actualitat, efectivament el reconeixement del nivell C per als alumnes de quart d'ESO i ha citat el cas de Catalunya, allà on aquesta situació està reconeguda fins fa poc temps. A Catalunya han rectificat, convé subratllar que Catalunya també ha canviat el Govern per saber qui és que ha rectificat. És a dir, hi havia un conseller de CIU que mantenia el nivell C per als que acaben quart d'ESO i ara hi ha una consellera d'Esquerra Republicana que ha revocat aquest plantejament. També convé establir la responsabilitat de cadascú perquè vostè diu "Catalunya ha rectificat", com si hi hagués hagut un referèndum, no. A Catalunya hi ha hagut un canvi de Govern, hi ha una consellera d'un altre partit i que ha fet un altre plantejament. A mi m'agradaria explicar aquestes coses perquè aquí pareix que aquest complex d'autoculpa tan propi dels mallorquins, o dels Balears, en aquests temes és increïble. Però jo estic disposat a seguir els seus consells, a més, és una conducta que sempre hem intentat mantenir.

Nosaltres sempre hem mantingut conversacions, jo no sé qui s'ha tret la idea de què nosaltres no mantenim conversacions, no xerram amb els sindicats, no escoltam a ningú. El que passa és nosaltres xerram amb qui hem de xerrar. Jo no puc xerrar, crec i sincerament li ho dic i no li aconsellaria que ho fes vostè si estigués en el meu lloc, amb el col·lectiu de professors de català, amb el col·lectiu de professors de matemàtiques en temes de reivindicacions d'aquestes característiques. Nosaltres tenim relacions amb els sindicats més representatius naturalment i amb tots els que tenen representació en realitat. En aquest sentit li vull dir que hem convocat la mesa sindical per a finals de la setmana que ve, per intentar aproximar un acord perquè encara que jo tenc la percepció de què efectivament un que governa, que té responsabilitats de governar no ha d'acceptar pressions, per ser suaus direm que irregulars i que convindrà amb mi que donar un aprovat general, és a dir, aprovar a aquell que no ho mereix és una irregularitat administrativa lamentable, sobretot en detriment del que mereixia aprovar pels seus mèrits, supòs que hi estan tots d'acord.

Per tant, encara que un sempre pensa, o té tendència a pensar, que no ha d'acceptar aquests plantejaments, que aquests plantejaments són innobles en el sentit de què perjudiquen, no al conseller, al conseller l'únic que li pot passar és que li diguin que se'n vagi a ca seva. El problema aquí és que estam afectant el conjunt del sistema educatiu, idò tot i això jo estic disposat a parlar d'aquesta qüestió. I jo que m'asseuré a finals de la setmana que ve amb els sindicats per parlar d'aquesta qüestió i estic disposat a modificar aspectes, alguns naturalment, no tots, de l'esborrany de decret que hi ha en aquest moment damunt la taula perquè consider molt més important que no que el conseller quedi a un bon lloc i quedi com un tipus que manté la seva posició, molt més important que això és que el curs escolar acabi bé i que el que ve comenci millor si pot ser. Això és molt més important que qualsevol altra cosa. Però me cregui que fa mal acceptar aquests tipus de situacions, a mi me pareix

molt inacceptable. Jo lament perquè crec que de vegades falta sentit comú, tot és discutible, tot és opinable i tot és jurídicament aplicable, el problema és quan posam damunt la taula actituds que no són acceptables, que no són legals, que són irregulars i que a més, perjudiquen a gent que no té res a veure. És a dir, perquè al final quin mèrit tindrà un alumne que hagi aprovat el curs pels seus propis mèrits respecte a un que li regalin l'aprovat? Crec que feim un flac servei fent aquest plantejament, però no me vull estendre en aquesta qüestió, encara que és vostè qui l'ha encetatada.

Jo li dic que la setmana que ve m'asseuré amb els sindicats i intentaré reconduir aquesta situació per al bé del sistema educatiu i per al bé del fet educatiu de les Illes Balears, no perquè estigui convençut de què aquest col·lectiu tengui raó. Si l'anterior Govern de la Generalitat donava per bona aquesta qüestió, per què no li podem donar nosaltres? Per què hem de ser distints? Me cregui que aquí darrera de tot això hi ha, com sap vostè tan bé com jo, altres qüestions, altres plantejaments i altres batalles i que supòs que amb el temps aniran aflorant perquè no hem nascut ni ahir ni abans d'ahir i per tant, sabem com són aquestes coses.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 3599/05, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Bosch i Mesquida, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a escolarització d'alumnes amb necessitats educatives específiques.

Per formular la pregunta RGE núm. 3599/05, relativa a escolarització d'alumnes amb necessitats educatives específiques té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Bosch per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

L'article 3 de l'ordre 28 de febrer de 2005, per la qual es regula el procés d'admissió i matriculació dels alumnes en centres sostinguts amb fons públics en els nivells d'educació infantil, primària, secundària obligatòria i batxillerat, per al curs 2005-2006, regula la reserva de places per als alumnes amb necessitats educatives especials, dir en primer lloc.

L'apartat 1 d'aquest article esmenta: "en educació infantil i en els ensenyaments obligatoris, el centre haurà de reservar 3 places del nombre total de cada grup per a alumnes amb necessitats educatives específiques", diu aquí. Ho dic així per remarcar la diferència de terminologia que s'empra. A l'article 17, apartat 2, diu: "l'escolarització dels alumnes amb necessitats educatives específiques temporals o permanents es basarà en el dictamen dels equips d'orientació educativa i psicopedagògica". La reserva de places per a alumnes amb necessitats educatives és una mesura important i necessària, per una banda per reduir el nombre d'alumnes a les aules allà on hi ha aquests alumnes i poder atendre'ls de manera adequada i

d'una altra banda per evitar que es concentri un nombre excessiu d'alumnes en una mateixa aula i que aquests tinguin opció d'anar a qualsevol centre. Però aquesta normativa, en el nostre parer, és equívoca perquè parla indistintament d'alumnes amb necessitats educatives especials i alumnes amb necessitats educatives específiques, barreja aquests conceptes.

Aquesta confusió és encara més gran amb el Decret 35/2004, de 16 d'abril, pel qual s'estableix el règim d'admissió d'alumnes en els centres docents sostinguts amb fons públics. En el títol II, article 4, apartat 2, considera a tots els alumnes com necessitats educatives especials. Per tant, per dir-ho d'alguna manera, les dues tipologies que estableix, per una banda necessitats educatives especials associades a condicions personals de discapacitat psíquica, motora, o sensorial i trastorns greus de conducta, o superdotació intel·lectual. Aquests serien els alumnes amb necessitats educatives, mentre que considerariem alumnes amb necessitats educatives específiques aquelles associades a situacions socials o culturals desfavorides. Són les dues tipologies que en aquest apartat i en aquest article concretament constata com de necessitats educatives especials, tan uns com els altres.

Aquesta confusió ha duit que a la pràctica, almanco en alguns centres, la reserva de places, aquestes que esmentava anteriorment, afectés només a alumnes amb necessitats educatives especials, amb discapacitats per exemple, ja que en aquests alumnes s'exigia el dictamen dels equips psicopedagògics. Mentre que als alumnes amb necessitats educatives específiques, associades a situacions socials o culturals desfavorides, no s'exigia aquest dictamen i per tant, no comptabilitzaven en aquest nombre de places que reduïen ràtios.

D'altra banda el que fet de què s'hagi augmentat de 2 a 3 els alumnes de reserva de plaça, ha fet que s'acumulessin un excessiu nombre d'alumnes amb necessitats educatives especials en una mateixa aula. És a dir, passar de 2 a 3 alumnes de reserva de plaça vol dir que en un mateix curs hi pot haver 3 alumnes amb necessitats educatives especials en comptes de 2. També en els centres de secundària obligatòria la ràtio de 30 alumnes es permetia reduir a 25 quan només hi havia 2 alumnes amb necessitats educatives especials. Amb la reglamentació actual es dona la circumstància que en una aula els poden trobar 30 alumnes sense reducció de ràtio, amb 2 alumnes amb necessitats educatives especials i amb 2, 3, 4 alumnes amb necessitats educatives específiques, la qual cosa fa que sigui molt difícil poder atendre adequadament tots i cada un d'aquests alumnes.

La pregunta per tant, ja sé que és una mica imprecís i una mica difícil esbrinar totes aquestes circumstàncies, per què els alumnes amb necessitats educatives específiques associades a situacions socials o culturals desfavorides no comptabilitzen a l'hora de reduir les ràtios d'alumnes per aula i a més a més, s'augmenta a 3 el nombre d'alumnes amb necessitats educatives especials associades a discapacitats per poder reduir aquestes ràtios?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contestar l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura té un temps de 10 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Molts gràcies, Sr. President. M'agradaria en primer lloc explicar que no som especialista en qüestions pedagògiques i que la pròpia lectura de la pregunta, en els termes en què ve redactada, ha provocat fins i tot un gran debat dins la pròpia conselleria entre els especialistes per intentar esbrinar què volia demanar exactament el Sr. Diputat mitjançant la pregunta textual que jo tenc aquí. No ho dic com una crítica, que quedi clar, sinó per subratllar el grau d'extrema dificultat del conjunt de coses que s'interrelacionen dins la pregunta que vostè presenta. Vostè haurà de perdonar per tant, que la meua formació és insuficient segurament per donar una resposta adequada a allò que demana. Però sí m'agradaria dir algunes coses sobre el que demana.

En primer lloc hi ha, estic segur que és així perquè vostè ho ha reconegut, una dificultat terminològica i conceptual, hem estat manejat històricament com a dues coses distintes les necessitats educatives específiques i les necessitats educatives especials i la terminologia LOCE, tota la regulació que la LOCE maneja, gran part encara en vigor, maneja les necessitats educatives especials com un subconjunt que forma part de les necessitats educatives específiques. Clar, això fa que la perspectiva del problema sigui distinta a la que vostè planteja i entram dins un terreny allà on naturalment és difícil parlar un llenguatge que sigui intercanviable, en el sentit de què ens puguem realment entendre. Per tant, voldria dir que aclarit que actualment s'utilitza el concepte de necessitat educatives específiques de forma que engloba no només aquells escolars amb situacions socials o culturals desfavorides, sinó també aquells alumnes amb necessitats educatives associades a discapacitats físiques o psíquiques.

L'Ordre d'admissió d'alumnes sobre les ràtios diu que es fa una reserva per alumnes amb necessitats educatives específiques. Cal recordar que per evitar possibles fraus només poden optar a aquestes reserves aquells alumnes que tenen un diagnòstic. I d'altra banda cal recordar que la LOCE quan parla de necessitats educatives específiques considera les associades, situacions socials o culturals desfavorides i les associades de discapacitat. Per aquest motiu, com li deia abans el concepte s'ha ampliat, s'han augmentat a 3 el nombre de places reservades a aquests alumnes.

Voldria també destacar que només tenen accés a la reserva que es fa per als alumnes amb necessitats educatives específiques, aquells que tenen un diagnòstic, un informe interdisciplinari. I com he dit fa un moment també que el número de places reservades per a aquests alumnes ha passat de 2 a 3. I també voldria dir que en el parer dels especialistes de la conselleria, és un nivell tècnic li ho dic sincerament i jo desconec fins a quin punt pot ser veritat, no existeix cap normativa i això aniria un poc dirigit al segon aspecte de la pregunta que vostè feia, crec que així li contest, no existeix cap normativa que obliga a reduir la ràtio quan hi ha alumnes amb necessitats educatives específiques dins una aula.

Existia una ordre de l'antic Ministeri d'Educació i Ciència que en el parer dels especialistes va ser derogada dins el conjunt de normes que la LOCE derogava i no han estat rehabilitats amb el decret de suspensió de la LOCE. Dic això perquè sé que entram en una matèria extraordinàriament relliscosa i allà on jo me moc amb molta dificultat, també li ho vull dir, perquè són qüestions molt especialitzades de caràcter educatiu i naturalment amb això donaria resposta i m'oferiria al Sr. Diputat per fer-li una resposta escrita en forma de dictamen per part dels tècnics de la casa, que amb molt millor criteri i més saber que jo mateix li podran explicar el punt de vista de la conselleria. Jo he intentat fer una sinopsi, no sé si molt encertada, de quin és el nostre punt de vista respecte aquesta qüestió.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Diputat per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President. Efectivament, reconec que és un terme molt específic i entram en qüestions tècniques molt concretes. En tot cas sí que li voldria d'alguna manera transmetre una preocupació real de directors de centres, especialment de secundària, que es troben amb aquesta circumstància. Intentaré aclarir-ho.

Alumnes amb necessitats educatives especials ho entenem associades a discapacitats i específiques associades a situacions socials desfavorides. Partint d'aquesta situació resulta que hi ha centres que es troben en què poden arribar a tenir dins aula de 30 alumnes, perquè no han reduït la ràtio a 25; 2 alumnes amb discapacitat, més 2, 3, 4 alumnes amb situacions socials desfavorides, bàsicament immigrants, nousvinguts que s'han incorporat al sistema educatiu i que realment açò fa molt difícil funcionar una aula en aquestes circumstàncies. 2 alumnes discapacitats, més 3 alumnes amb situacions socials difícils i complicades, provinents de cultures i amb llengües diferents, fer feina amb 30 alumnes dins aquestes circumstàncies és realment complicat. I açò probablement és fruit d'aquesta ambigüïtat en què està redactat el decret, o que realment no hi ha una terminologia compartida i consensuada i que fa que tal vegada fins i tot a nivell d'inspecció es puguin donar interpretacions diferents.

Llavors jo el que li demanaria al Sr. Conseller és que, entenent aquesta problemàtica en què es troben directors de centres i per consegüent professors que han de fer front a una aula dins aquestes circumstàncies, que o bé se revisés el decret, o bé se donessin instruccions específiques a Inspecció per tal d'evitar una concentració d'alumnes amb aquestes característiques a unes aules determinades que evidentment, donades aquestes circumstàncies, no poden atendre adequadament als seus alumnes. I més tenint en compte en benefici de l'escola pública, que moltes vegades aquestes circumstàncies es donen a les nostres escoles, és a dir, les escoles públiques, les escoles pròpiament regides per la Conselleria d'Educació i açò s'hauria d'evitar en benefici precisament de l'escola pública.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica té la paraula el conseller per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, jo recull amb molt d'interès els seus suggeriments i és possible que se faci un intent d'unificació interpretatiu, sobretot a la Inspecció que és la que al final ha de determinar allò que és possible i allò que no és possible quant a acceptació d'alumnes a determinades aules. De totes formes també és un problema que s'ha de contextualitzar a una comunitat autònoma amb una gran pressió, d'allò que en deim necessitats educatives específiques, arrelament i la situació dels nousvinguts, per tant, desconexió d'un entorn social i amb certs riscos de desestructuració que fan tributari a aquesta persona, aquest alumne, un tractament d'especial cura per aconseguir la seva integració.

Parlam d'una comunitat que ja té un 11% d'estrangers a les seves aules i per tant, és la que té més pressió demogràfica estrangera dins el conjunt dels centres. Ho dic perquè de vegades no vull dir que sigui se produeixin aquestes situacions que vostè denuncia i que jo lament i que també les hem de contextualitzar dins un escenari de molta pressió demogràfica externa i per tant, hem d'intentar ajustar a la realitat el problema. De totes formes jo recull els seus suggeriments i me comprometo a què hi hagi una revisió, sinó conceptual, almanco interpretativa de com s'ha d'entendre o com s'ha d'abordar aquesta problemàtica.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 3600/05, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Bosch i Mesquida, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ocupació de les places reservades a alumnes amb necessitats educatives específiques.

Per formular la pregunta RGE núm. 3600/05, relativa a ocupació de les places reservades a alumnes amb necessitats educatives específiques té la paraula l'Hble. Sr. Andreu Bosch per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President. Seguint una mica amb el tema de matrícula d'adscripció d'alumnes i en relació també als mateixos decrets esmentats anteriorment, aquesta ordre de 28 de febrer del 2005, per la qual es regula el procés d'admissió i matriculació d'alumnes en els centres sostinguts amb fons públics, en el mateix article 3 que citava anteriorment, diu: "finalitzat el procés d'admissió d'alumnes les places reservades en l'apartat 1, alumnes amb necessitats educatives específiques, no fossin cobertes pels alumnes als quals van destinades, podran ser ocupades per la resta d'alumnes". A part de la finalitat pedagògica de no acumular alumnes en una mateixa

aula i de salvaguardar la possibilitat de què aquests alumnes puguin anar a qualsevol centre i a qualsevol aula, hi ha també una finalitat social que és la de repartir aquests alumnes per tal de què no s'acumulin en uns centres determinats i es converteixin en centres amb més dificultats, amb més problemes de comportament, o en acumulació de nous nens, amb la consegüent problemàtica.

Si es permet que aquestes places es cobreixin, una vegada acabat el procés d'admissió d'alumnes, es pot donar la circumstància, de fet es dona, que en els centres amb més demanda s'ocupen ràpidament aquestes places i bloquegen l'entrada de qualsevol alumne nouvingut durant el curs. És a dir, aquestes places que no han estat cobertes mitjançant aquests alumnes amb necessitats educatives específiques, es cobreixen ràpidament. I aquesta circumstància fa que després aquests alumnes nous, majoritàriament immigrants, s'acumulen en els centres públics amb menys demanda, en comptes de repartir-los de forma equitativa a tots els centres, una mesura que s'ha manifestat reiteradament com una necessitat. Si a açò hi afegim que aquest fet es dona bàsicament en els centres públics, ens trobam amb una de les causes principals d'acumulació d'alumnes nous en els nostres centres, fins a un 85% segons dades d'aquest curs i aparegudes en els mitjans de comunicació.

Per tant, li demanam Sr. Conseller per què en aquesta Ordre d'admissió d'alumnes es permet ocupar les places reservades a alumnes amb necessitats educatives específiques quan finalitza el procés d'admissió d'alumnes i no es fa una reserva durant tot el curs i que evitaria que s'anessin acumulant en els centres amb menor demanda i la consegüent problemàtica que açò ocasiona?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Contesta l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Bé, l'explicació Sr. Diputat és senzilla i vostè la sap, o s'ho imagina, nosaltres pensam que el dret de la persona que està entre nosaltres i que viu aquí a triar un centre, està per damunt de l'hipotètic dret d'una persona que encara no està aquí i que no sabem si arribarà a estar-hi. Essencialment i sistemàticament aquesta és la qüestió que vostè suscita.

Vostè diu per què no se deixa vacant una plaça per als nous que puguin venir durant el curs quan hi ha algú que l'està demanant aquesta plaça, algú que és, se suposa, un ciutadà que viu a la nostra comunitat, que paga impostos a la nostra comunitat, que fa feina a la nostra comunitat, que és espanyol o no espanyol, de les Illes Balears o de fora, però que està vivint aquí i que demanda aquest lloc i aquest lloc no se li pot donar perquè la quota d'exclusió està cobert completament. Aquesta és la situació en què ens plantejaríem aquest problema.

I la decisió de per què se li dona una d'aquestes places reservades hipotèticament a un que vingués, és perquè creim que està per davant del dret d'una persona que encara no ha vingut i no sabem si vendrà, al dret d'una persona que està aquí, que paga impostos aquí, que sosté el sistema aquí i que lògicament si hi ha aquesta plaça pareix just que la tenguim, que l'ocupi. Això per un costat.

Segon, hi ha jurisprudència sobre aquesta qüestió en el sentit i amb els termes que li estic explicant, no l'he dita, però li ho puc fer arribar. Hi ha jurisprudència que explica això, que els drets de les persones que estan damunt el territori amb dret a reclamar alguna cosa sobrepassen els hipotètics drets dels que podrien venir i no han vingut. Quan vinguin tendran uns drets, com és natural, però en aquest moment no els tenen perquè no existeixen com a tals subjectes actius d'aquest dret perquè no el poden exercitar i perquè no són aquí. Per tant, no sabem ni qui són, ni tan sols sabem si vendran.

Per tant, aquesta és la interpretació que se fa i creim que és la correcta i no creim que això suposi una acumulació en termes percentuals, un creixement del nombre d'acumulació dels nous a uns centres determinats. Evidentment sembla fins i tot raonable que el que arriba durant el curs escolar s'hagi d'adaptar un poquet a les circumstàncies d'oferta pública, naturalment no som sospitós d'estar en contra de l'escolarització de tots els nens i nines que vinguin a les Illes Balears, vinguin d'on vinguin. Però també com a responsable màxim del sistema educatiu de les Illes Balears he de demanar als que vénen de fora que s'han d'ajustar a la disponibilitat que hi ha de places, això és la realitat de l'assumpte.

Per tant, aquesta és l'argumentació que justifica el motiu de perquè se permet ocupar les places reservades a alumnes amb necessitats exclusives específiques, quan ha acabat el procés d'admissió i aquestes places no han estat ocupades per aquests alumnes amb necessitats específiques.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula l'Hble. Diputat per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President. Bé, en primer lloc jo crec que vostè confronta per una banda un dret individual a un altre dret individual, un dret individual real i que ja hi és, front a un hipotètic. Però jo no li faig aquesta confrontació, la situació que li expòs és davant podríem dir d'un dret individual d'una persona que no és ja a tenir una plaça, la plaça la pot tenir a qualsevol centre, però bé, respectem el dret a triar aquell centre, jo li confront açò amb la repercussió que té damunt el sistema educatiu, no ja el dret hipotètic d'aquell que ha de venir, sinó que aquest fet, el dret individual, està repercutint damunt tot el sistema perquè el que està fent damunt la realitat és que s'acumulin alumnes a uns centres determinats, amb la qual cosa, només aquest factor, però aquest factor motiva que hi hagi determinats centres allà on s'acumulen els nous, amb els perills que açò té de desestructuració social.

És a dir, jo li estic confrontant, per recórrer una mica als seus plantejaments, el dret individual d'un alumne al funcionament de tot un sistema que dona cohesió social. És a dir, el repartiment dels alumnes nous o dels alumnes amb necessitats educatives específiques en tots els centres educatius és un element d'integració i és un element de cohesió social. Llavors jo li confront açò: el dret individual enfront d'un sistema educatiu que se'n ressent i que per aquesta circumstància està provocant d'alguna manera, juntament amb altres factors, una desestructuració social, un fer guetos, d'alguna manera, i que açò perjudica a tots. El fet que hi hagi centre d'alguna manera, per dir-ho així, més selectes, no m'agrada aquesta paraula però que hagin d'atendre menys diversitat d'alumnes, açò no és positiu per al conjunt del sistema i no és positiu per a la cohesió social.

Per tant, des d'aquest punt de vista nosaltres optam primer per la cohesió social i optam primer per un sistema educatiu més integrador, abans que un dret individual no del pare de tenir una plaça educativa, sinó de triar justament aquella escola que li interessa, i aquest crec que és el plantejament diferent: primam la cohesió social, primam la cohesió del sistema educatiu enfront d'un determinat dret concret d'un pare de triar un centre determinat.

Moltes gràcies.

(Intervenció inaudible del president)

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Bé, jo respect moltíssim el seu raonament, com és natural, però no el compartesc. A més no crec que siguin contraposables un dret individual i un dret..., com ho diria?, global, social... Estam parlant de dos drets individuals, no estam parlant d'un dret individual i d'un dret estructural; hi ha un dret individual d'un senyor que pretén que el seu infant vagi a aquella escola contraposat al dret d'un altre senyor, que vendrà o no vendrà durant el curs escolar, a anar també a una escola, que també és un dret individual. Aquesta és la contraposició que hi ha.

Sí, perquè estam parlant d'un dret concret que és ocupar aquella plaça en aquell centre escolar, no estam parlant de res més. Sí, estam parlant del fet que en el col·legi ics queden tres places o una plaça no ocupada per un alumne amb necessitats educatives específiques, i a aquesta plaça hi opta, la demana, hi ha una llista d'espera, el que sigui, gent que per ventura viu per allà devora. Per què no pot ocupar aquesta plaça aquest ciutadà, aquest estudiant, aquest alumne? Quin dret de caràcter estratègic o global impedeix que aquest dret individual s'exerceixi, si no està limitant per a res el dret individual del que vendrà més endavant a escolaritzar-se?

Jo comprenc el seu punt de vista però no el compartesc en absolut. Em pareix que si ho miram des del punt de vista de l'exercici dels drets individuals dels ciutadans que tributen i que mantenen el sistema amb els seus impostos és inacceptable que se li digui: "Vostè no pot anar a aquest centre escolar perquè per ventura durant el curs vendrà una persona de fora i

l'ha d'ocupar perquè hi ha una reserva perquè el sistema necessita un equilibri". Sincerament, no hi estic...

(Intervenció inaudible)

Bé, jo no compartesc aquest plantejament. Però és que gir pàgina i, clar, parlam amb molta facilitat d'acumulació d'alumnes a l'escola pública, de creació de guetos, d'una política dirigida, bé, a apartar..., tampoc no m'agrada a mi emprar terminologia que sigui tremendista perquè, bé, és inadequada, a més, però bé, situar a determinades escoles públiques el major nombre de gent que ve de fora. No, jo crec que aquest és un procés mecànic que es ve produint, no és un procés induït, i la prova que és un procés induït és que els percentatges d'escolarització de nous a l'escola pública són pràcticament els mateixos a l'anterior govern que en aquest govern, pràcticament els mateixos percentatges, amb la qual cosa vostès no poden dir que aquest govern està intentant crear un gueto, que està provocant que es creï un gueto, sense deixar de dir que l'anterior govern no va canviar la situació, amb un emperò: que aquests dos darrers anys el creixement i la pressió de nous és encara molt major i el percentatge no ha augmentat. Per tant estam, diguem, *a la par*, per entendre'ns.

Però això és que és lògic que sigui així, jo crec que és lògic que sigui així, perquè el que està aquí és coneixedor del sistema educatiu i de les oportunitats, i intenta accedir al centre que millor li pareix per a l'educació dels seus fills o dels seus parents, o del familiar que tuteli. En canvi el nouvingut accedirà a l'escola que li posi a l'abast el sistema educatiu, molt més el nouvingut fora del període d'escolarització. És que estam parlant d'unes places reservades per si durant el curs ve gent de fora; aquesta és la qüestió, i jo, sincerament, si he de contraposar el dret d'un senyor que està tributant aquí a les Illes Balears, viu a les Illes Balears, sigui d'on sigui, sigui la raça que sigui i faci el temps que faci que viu aquí, però que és aquí el dia que s'inaugura el període d'escolarització i pretén escolaritzar els seus fills a una plaça escolar que existeix, no veig que hi hagi cap dret perquè aquest dret d'aquest que vendrà no existeix; aquest dret existeix en el moment que arriba. Els drets individuals no existeixen sense l'individu.

Jo és que..., en fi, Sr. President, m'estic anant efectivament massa enfora. Jo vull dir que els drets individuals no existeixen fora de la confrontació individual. Per tant el dret individual del nouvingut a tenir una educació i una escolarització neix en el moment que ve, no abans, no abans, al meu mode de veure, i per tant crec que és una política educativa equivocada mantenir places buides mentre arriben o no arriben unes persones, i impedir que ciutadans que viuen aquí, que alumnes que viuen aquí puguin accedir a aquestes places.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Arribats a aquest punt, volem agrair la presència de l'Hble. Conseller.

II. Proposició no de llei RGE núm. 4108/05, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a

manteniment de la titulació específica de llengua i literatura catalanes.

I passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en la proposició no de llei RGE núm. 4108/05, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a manteniment de la titulació específica de llengua i literatura catalanes. S'ha presentat una esmena a la proposició no de llei per part del Grup Parlamentari Socialista amb RGE núm. 4804/05.

Per defensar la proposició no de llei intervé per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista l'Hble. Diputada Sra. Mascaró per un temps màxim de 10 minuts.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. La declaració de Bolonya, que posa les bases per a la construcció de l'espai europeu d'educació superior, determina entre altres aspectes que el 2010 s'ha d'haver adaptat un sistema comparable de titulacions universitàries, basat fonamentalment en dos cicles principals. Això obliga a reorganitzar i a reestructurar estudis i carreres universitàries que en cap cas no significa haver de suprimir cap titulació si no es vol. En aquest cas no significaria, en el cas que nosaltres defensam, haver de suprimir la titulació de filologia catalana, o la basca o la gallega, o la d'humanitats, com així ha proposat el Consell de Coordinació Universitària, consell, per cert, que es va constituir quan totes les universitats depenien de l'Administració central i per tant s'hauria de revisar el seu funcionament i la seva composició, però això no seria un tema d'avui.

La subcomissió d'humanitats d'aquest consell, mentre Europa demana diversitat i que les universitats aprofitin el seu potencial de diversificació, ha proposat agrupar les 14 filologies que existeixen actualment en 4. Això suposa excloure dels futurs títols de grau universitari el de llengua i literatura catalanes i crear en el seu lloc una llicenciatura genèrica que inclouria diverses llengües i literatures europees modernes. La proposta d'aquesta subcomissió no només obvia la petició de diversitat i de diversificació que es fa des d'Europa, sinó que oblida quasi d'una forma insultant la realitat plurilingüística de l'Estat espanyol.

La supressió de la titulació de filologia catalana suposaria, a més d'una manca de respecte i d'una nova agressió contra la llengua i la cultura catalanes, un retrocés també en la protecció i en el foment de les llengües oficials de l'Estat espanyol i una pèrdua d'estatus en el patrimoni lingüístic. Actualment els estudis de filologia catalana gaudeixen d'un gran prestigi i tenen gran implantació, no només dins les universitats d'àmbit de parla catalana, sinó dins l'Estat espanyol i també dins l'àmbit internacional, especialment dins Europa, i pensam que això s'ha de mantenir, que aquests estudis a més cobreixen demandes de l'educació en tots els trams, així com la formació de titulats per a assessorament lingüístic, per a la normalització i l'ús de la nostra llengua en tots els àmbits.

La proposta que avui fa el PSM també s'ha fet des de diferents col·lectius, entitats i associacions, i hem de remarcar especialment la Universitat de les Illes Balears, que també ha demanat que no es tenguí en compte aquesta proposta. També

l'han feta les 20 universitats integrades dins l'Institut Joan Lluís Vives, al qual pertany també la UIB, i els degans de les universitats espanyoles varen aprovar per unanimitat que havien d'existir quatre titulacions independents de grau, una per a cada llengua de l'Estat espanyol.

És cert que aquests dies, concretament ahir, hem pogut llegir als mitjans de comunicació que el Govern de l'Estat pretén mantenir la titulació de filologia catalana -la basca i la gallega també- dins el catàleg de carreres que es podran cursar a partir de l'any 2010, pareix que el Govern no té intenció de fer cas a aquesta absurda proposta de la Comissió de Coordinació Universitària, però com que encara realment no hi ha res decidit creim que és necessari que el Parlament de les Illes Balears se pronunciï sobre el tema, i a més així el Govern de l'Estat tenguí un argument més a l'hora de prendre la seva decisió.

Per això proposam al Parlament de les Illes Balears que adopti tres acords. El primer, instar el Govern de l'Estat a mantenir la titulació específica i diferenciada de filologia catalana i de les altres llengües de l'Estat i no acceptar la proposta de la subcomissió d'humanitats del Consell de Coordinació Universitària. Feim nostra, és a dir, acceptam la proposta d'esmena que fa el Grup Socialista perquè és ben cert que no podem instar el Govern de l'Estat ni ningú a retirar una proposta que no ha fet; la proposta era de la subcomissió d'humanitats i no del Govern. Per tant acceptam aquesta esmena que ens fan.

Després també demanam instar el Govern d'aquestes illes que com a govern i institució totalment independent del Parlament s'adrexi també al Govern de l'Estat i manifesti la seva conformitat amb la proposta de supressió de la titulació específica de llengua i literatura catalanes. I també demanam que el Parlament com a tal expressi la seva disconformitat adreçant-se a aquest consell de coordinació universitària i al Ministeri d'Educació.

La llengua catalana ha patit prou atacs i una proposta absurda com aquesta pensam que mereix una decisió unànime del Parlament d'aquestes illes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per defensar l'esmena RGE núm. 4804/05 i fixar posició té la paraula per part del Grup Parlamentari Socialista l'Hble. Diputada Rosa Maria Alberdi per un temps màxim de 10 minuts.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Mascaró, el primer que vull dir és que aquest compromís que vostè ja ha dit del Ministeri d'Educació, del qual s'ha fet ressò la premsa respecte al manteniment de les titulacions de la llengües cooficials em sembla que canvia d'alguna manera la urgència de la proposició no de llei que presenta.

Però, clar, jo m'estava mirant la data que vostè la va presentar, el dia 11 de maig, fa un mes tot just, i les coses han canviat substancialment. Aquells temors que teníem, que

estaven a tot arreu, sembla que ja no hi són, però encara que això és així vull deixar clar que el nostre grup per descomptat donarà suport a tots els punts de la seva esmena. Per què ho farem, això? Ho farem perquè com vostès bé saben des del 1998, o sigui ja fa 7 anys, Espanya com la resta dels països europeus està en un procés de convergència entre els sistemes nacionals d'educació superior que té com a objectiu confluïr en un espai europeu d'educació superior, espai que lluny de ser una entelèquia o una fita exclusivament teòrica a mi em sembla que vol aconseguir dues coses importantíssimes: per un cantó vol facilitar la mobilitat dels titulats entre les diferents europees, però, encara molt més important, vol que es reconeguin les seves qualificacions i competències professionals en els mercats de treball europeu i internacional.

En el nostre país aquest procés de convergència fa ja 7 anys que dura, que es va endegar, i està suposant un profund procés de reforma de l'ensenyament universitari, no solament respecte a les titulacions, que s'està discutint el nom, la durada i els continguts, sinó també i de forma molt important respecte als tipus d'ensenyament que farem a la universitat, els objectius que tindrà, l'orientació i els mètodes que emprarem. Donada la complexitat d'aquest procés i la seva transcendència, perquè el que feim és assegurar el valor que tindran els nostres professionals en el mercat europeu i en el mercat internacional, però que també significa un canvi grossíssim dintre de la comunitat universitària, des del seu començament s'han procurat fer dues coses: per un cantó donar la màxima informació i, per altre, propiciar la participació de tots els estaments implicats.

Una de les institucions que més treballa en aquest sentit és, com és natural, el Consell de Coordinació Universitària, que està format per tots els rectors de les universitats espanyoles, representants del Ministeri d'Educació i també representants de les comunitats autònomes, i que té una sèrie de subcomissions que estan emetent informes; també moltes altres institucions - associacions científiques, organitzacions professionals, etc. - en fan, d'informes. O sigui, tal com diu un comunitat de la junta de la facultat de filosofia i lletres de la nostra universitat, que naturalment defensa també les titulacions actualment vigents, ens trobem en aquest moment en un procés de reforma que encara està en una fase prèvia a la presa de decisions i no s'ha acabat encara la fase d'estudi i consultes, i també, com ja ha dit també la Sra. Mascaró, en cap cas no s'ha produït encara una comunicació oficial sobre el futur de cap titulació concreta; ni tan sols no s'ha acabat la primera fase del procés, en la qual s'haurà elaborat aquesta proposta de títols oficials de grau que fan les subcomissions que, una vegada estigui feta, passarà per una comissió d'avaluació d'experts en la qual estaran, per descomptat, els presidents d'aquestes quatre subcomissions, els responsables universitaris del Ministeri d'Educació i també vuit experts entre els quals es troba el Sr. Antoni Roig i Muntaner, que va ser, com vostès saben, el primer, no rector, perquè no ho era, però sí el president de la comissió gestora que va endegar la universitat de les nostres illes.

Vull anar acabant, perquè això està molt clar. Jo crec que estam protagonitzant un procés molt important de canvi i en aquests processos és molt bo potenciar la participació de tots els implicats. La meua experiència, l'experiència de totes les persones que han estat en processos de canvi, sobretot si són

tan importants, solament si es participa activament en aquest canvi un s'hi sent implicat i per tant realment hi posa coses de la seva part. És natural també que en aquest procés de participació es donin opinions de tota mena, i és d'allò més bo que es pugui opinar des de les diverses perspectives tècniques i també ideològiques, ja que el resultat és sempre enriquidor. Tothom té dret a donar el seu parer i fer valer les seves raons, però quan es tracta de prendre decisions en qüestions de tanta importància com ho és la relativa a mantenir les titulacions específiques en les llengües cooficials, des del Grup Parlamentari Socialista considerem que han de ser escoltats fonamentalment aquells a qui més afecta, o sigui qui les parlem i, per tant, qui ens reconeixem en elles.

Jo estic completament convençuda que la titulació específica de català es mantindrà, perquè aquest és el compromís del Govern expressat a través del Ministeri d'Educació. Tot i així continuarem donant suport a la seva proposició no de llei perquè també ens sembla bo que el nostre parlament es manifesti palesament en defensa de la nostra llengua.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de fixació de posicions dels grups que no han presentat esmenes, per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Dolça Mulet per un temps màxim de 10 minuts.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, sense cap dubte ens trobam en aquests moments en un moment delicat per al futur de la nostra llengua a causa de les manifestacions que hi ha hagut; tal i com es manifesta en aquesta proposició no de llei pareix una intenció evident de la subcomissió d'humanitats fer desaparèixer -o dubtam, però és la nostra preocupació- els estudis de filologia catalana de les nostres universitats, un estudi arrelat no tan sols en els territoris de parla catalana sinó també molt estesos arreu del món, especialment en el continent europeu.

I no acabam d'entendre la justificació d'aquesta decisió, que pensam que vulnera greument no tan sols els nostres drets lingüístics, sinó que també és un petit atac evident a la nostra autonomia i a l'autonomia de la nostra universitat. La nostra llengua és un eix de la nostra cultura i de la nostra identitat com a poble, i la nostra universitat ha de ser un reflex de la realitat multicultural que tenim aquí i plurilingüística que ens trobam.

Per tant no podem acceptar la voluntat manifestada per la subcomissió d'humanitats de suprimir els estudis de filologia catalana, i entenem que és contradictori demanar a l'Estat i a la Unió..., o sigui, nosaltres en aquest moment trobam una contradicció demanar a l'Estat i a la Unió Europea l'oficialitat del català, a la vegada, promoure una actuació que pot suposar un cop de desgràcia per a la nostra llengua, per al seu ús social i per al seu coneixement.

Per tant nosaltres no acceptam aquesta intenció i per tant nosaltres votarem a favor i (...) perquè ens preocupa aquest tema. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula l'Hble. Sra. Rosselló per un temps màxim de 10 minuts.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Per part del nostre grup volem dir que donam suport total a la proposició no de llei que ha presentat el PSM-Entesa Nacionalista. Jo crec que els arguments s'han exposat d'una manera molt clara. Només vull dir que entenem que és important precisament fer arribar al Govern de l'Estat la preocupació que pot tenir la societat de les Illes Balears; en aquest sentit l'aprovació, esperem que unànime, d'aquesta proposició no de llei pot ser una opinió més important del Parlament per tal de conèixer que no estam en absolut d'acord amb el fet que s'elimini i se suprimeixi la titulació de filologia catalana, perquè entenem que suposa o que permet la realitat de l'Estat espanyol, que és d'una pluralitat lingüística clara, que a més hem de donar suport totalment a aquesta titulació, perquè a més de suposar un incentiu per tal que la llengua catalana no només no es perdi sinó que continuï, perduri i que cada vegada sigui més normalitzat el seu ús, també entenem que és una forma que hi hagi una preparació digna, clara i al nivell que pertoca una llengua com la nostra.

Per tant donam suport a tots i cada un dels arguments, així com també als punts de la proposició no de llei. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres per un temps màxim de 10 minuts.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, abans de fixar el sentit del nostre vot he de dir que des del Grup Parlamentari Popular compartim absolutament el sentit d'aquesta proposició no de llei. Si bé és cert que els estudis de filologia catalana a les universitats de les Illes Balears, de Catalunya i de la resta de regions de parla catalana han tingut un reconeixement i una incidència que ningú no discuteix, tots hi estam d'acord, també és cert que el procés de convergència en l'espai europeu d'educació superior permetrà una homologació de les titulacions de les universitats espanyoles respecte a les d'Europa com a conseqüència de la homogeneïtzació dels sistemes europeus d'ensenyament superior.

Vostè, Sra. Mascaró, a la seva exposició de motius diu que la subcomissió d'humanitats del Consell de Coordinació Universitària proposa excloure dels futurs títols de grau la llengua i la literatura catalanes i crear en el seu lloc una llicenciatura genèrica que inclouria diverses llengües i

literatures europees modernes. Bé, segons la informació que tenc jo i que s'ha dit també per part de tots els grups aquí presents, no hi ha cap informe oficial al respecte, només propostes provisionals del catàleg que fan les subcomissions. Per tant coincidim també amb el que ha argumentat la diputada socialista: fins que no existeixi cap proposta formal del nou catàleg de titulacions de grau tal vegada no és el moment de demanar al govern de Madrid que retiri allò que no existeix. Ara bé, el sí trobam adient és que facem arribar al Ministeri d'Educació i Ciència la nostra disconformitat amb una reestructuració que suposi una discriminació entre les diferents llengües que són oficials a l'Estat espanyol.

Per tant crec que la nostra postura és clara: el Grup Popular donarà suport a la proposició no de llei, i jo anava a proposar-li un canvi de redacció dels primers punts, però ja que ho ha fet pels arguments que ja hem dit abans, no podem instar el Govern central a retirar una proposta que no existeix de forma oficial però sí fer-li arribar la nostra absoluta disconformitat de no mantenir la titulació específica i diferència de la filologia catalana i demanar-li que totes les llengües de l'Estat tinguin el mateix tractament.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Segons ha anat el debat entenc que hi ha unanimitat en aquest tema i que la proponent accepta l'esmena. Sí, pot dir el que vulgui, Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. Sí, ja ho dit a la meua primera intervenció, que acceptava l'esmena, perquè evidentment corregeix un error. Sí que quedava ben clar a l'exposició de motius que aquesta proposta era de la subcomissió d'humanitats i no del Govern, i en canvi a l'hora de redactar les propostes per dur a votació se'ns havia ficat el Govern, supòs que és amb aquella cosa que sempre és millor pegar a un govern que a una subcomissió, però va ser totalment involuntari. Per tant he acceptat perfectament l'esmena.

He de dir, però, que és cert que el Govern ha anunciat el compromís que no ho acceptarà, que no acceptarà aquesta proposta, i ha dit la portaveu del Grup Socialista que ja no hi ha temors, els temors ja no hi són, però nosaltres estam bastant escaldats i volem fer certa aquesta dita de "no diguis blat fins que no sigui al sac i ben lligat". Per tant crec que no està de més recordar-li que aquesta proposta pul·lula pel món i fer saber a qui toca, en aquest cas al Govern i al ministeri, que nosaltres hi estam en contra.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. S'entén acceptada o aprovada per assentiment?

Moltes gràcies. En conseqüència queda aprovada la proposició no de llei 4108/05, i una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui i no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma
